

Rằm Xưa

Thơ Trần Quốc Bảo

Rằm Xưa

Đêm nay, có phải đêm rằm?
Trăng tròn vành vạnh, Trăng nằm ngọn cây.
Êm đềm theo gió heo may,
Trôi về đây, những cánh mây lưng trời.

Mang theo kỷ niệm xa vời,
“Ngày xưa còn bé” ... một thời mộng hoa!
Có cô bạn gái bên nhà,
Trung Thu thường tới, ăn quà ngắm Trăng.

**Đêm nay, có phải đêm rằm?
Nhớ ời là nhớ, bóng Trăng trắng ngà!
Nhớ cô bé, giống... Hằng Nga,
Và tôi, là... chú Cuội già mộng mơ!**

**Giấc mơ thuở ấy, ngây thơ,
Ước gì, hai đứa... được đưa lên Trời
Đêm Trung Thu, bé và tôi,
Rước đèn sao sáng, dạo chơi cung Hằng!**

**Đêm nay, có phải đêm rằm?
Góc trời lữ thứ, Trăng nằm đơn côi?
Lạc loài, mấy cụm mây trôi!
Tàn theo ký ức, một thời... rất xa!**

**Bao giờ trở lại cùng ta...
Trăng xưa, trên ngọn cây đa đầu làng?
Bao giờ gặp lại cô nàng,
Rằm xưa, mơ ước... bắc thang lên Trời ?**

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả:

quocbao_30@yahoo.com

